உ

சிவமயம்.

சிதம்பரம் நடராஜர்

பஞ்சாட்சரப்பதிகம்

நடராஜப்பத்து.

சங்கப்புலவர் கண்டசுத்தி

இம்மூன்றும்

அடங்கியிருக்கின்றன.

இவை - சிறுமணவூர்.

முனிசாமிமுதலியாரா லியற்றியதை

ஆதிபுரி.

இரத்தினவேலுமுதலியாரது

வாணீவிலாஸ அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898

உ

கடவுள் துணை.

சிதம்பரம் நடராஜர்

பஞ்சாட்சரப்பதிகம்.

வசியசிவசங்கரா வசியசெங்காகரா வசியக்கைலாசவாசா, வசிய பணியணியுரக வசியமான்மழுகரா வசியசிவகாமிநேசா, வசியதிரிநேத்திரா வசியபுவனேஸ்வரா வசியவும் நடனபாகா, வசியசரியுரியழக வசியபுலியிடையழக வசியசிரமாலையழகா, வசியமதி முடியழக வசியபசுபதியழக வசியவெண்மனதில்வாசா, வசியமுன்னூலழக வசிய வெண்ணீறழக வசியமனை, பரவுமழகா வசியவென உனையனுதினம் போற்று மடியார்க்கு அருள்மடை திறந்ததில்லை, அதிபதிஜெனகாதி துதிபதீ சிவகாமிஅன்பிலுமை நடனபதியே. க

சிவநமவென்றதினை மூழ்கியுருவேற்றவார் செய்தொழிலெல்லாம் வசியமாம், ஜெகவசியமாமசகல முகவசியமாம்செய்ய சித்துகளெலாம் வசியமாம், வயனமசிவென்றவுரு வேற்றுவார் சத்ராதி வாளுடவிட்டபங்கம், அடக்காசபூதபேதப்பசாசிவைவெலாம் வளர்குலாலன் கிரியாம், யனமசிவவயனமசி சிவயனமமசிவயன எல்லாமுன்னடலமன்றோ, யிவ்வுலகபொருளருநவி அவ்வுலகமருளுதவி யியவிருதெகய்வமுளநீதா, அவுணதிபுவனதிதிசௌனதிமூர்த்தர்க்கு அருள்மடை திறந்ததில்லை, அதிபதிஜனகாதி துதிபதீ சிவகாமி அன்பிலுமைநடனபதியே, உ

புல்லாய்ப்பிறந்தாலு மிருகாதிஜெனனங்கள் பசியாறிமகிழுமன்றோ, பூண்டாய்ப்பிறந்தாலும்புலத்தியர்கள்கொண்டுசிலபிணிதீர்த்துபுகழ்வரன்றோ, கல்லாய்ப்பிறந்தாலும் நல்லவர்கள்மிதிகொண்டு காட்சிக்குருத்துமன்றோ, கழுதையுறவந்தாலும் ஆவெனக்கத்தினால்கைகண்டசகுனமென்பார், யெல்லாமிலாமலேஇப்பிறவிதந்தென்னையேங்கவிட்டகலநின்றாய், எத்தனை அன்னையினமெத்தனை தந்தையினமெத்தனைபிறவிவருமோ, அல்லவெனுமாசறத்தாட்கொளுந்தெய்வமே அப்பனேதில்லைநகர்வாழ், அதிபதிஜெனகாதி துதிபதி சிவகாமி அன்பிலுறை நடனபதியே. ௩

கல்லாதமூடனைக்கயவனைக்காமுகனை கல்நெஞ்சவஞ்சரிவனை, கற்றுமறிவில்லாத மோழையைக் கோழையைக்கார்க்கவைத்துண்டபேனைபொல்லாதமூர்க்கனைமிருகங்கள்போன்றவனை பொய்க்கு அஞ்சாதபேனை, பூமியிற்பிறருக்குயிடுக்கமுயல்வோர்களைப் பிணமொத்தபேறைபலனை, நல்லாரெனக்கவிகள்சொல்லி யலையாமல் நானாளாவதென்றுசிவமே, நானன்றிநீயேது நீயன்றிநானேது நானுயுரைத்தசேது, அல்லிலும்பகலிலும் நீயிலாதசைவேது அருள்மடைதிறந்ததில்லைச், சதிபதி ஜெனகாதிதுதிபதி சிவகாமி அன்பிலுறைநடனபதியே. ௪

ஜெகமெட்டு திசைகளுங் கிரிகள்பல தெய்வமும் செம்பொன்மணிமாடமேடை, சேயன்னை தந்தையும் நானென்றஆணவஞ்செல்வமும் வல்லசித்தும், முகடேறுமெமனுக்குமுன்வந்து உதவுமோமுத்திக்குவித்துமுளதோ, மூவாசைவிட்டுகனி சறுகாதிதின்றாலும்முன்செய்தவினை யகலுமோ, யிகபினியசுகபோகம் நின்னருளலாதேது யில்லையவ்வுலகமென்றால், யீசகோணாதுயிருளேது வெளியேதுநினைவேது கனவுமேது, அகவுறவு பற்றற்று துறவுறவுமுற்றற்ற ஆரியர்கள்பரவுதில்லை, அதிபதிஜெனகாதி துதிபதிசிவகாமி அன்பிலுறைநடனபதியே. ௫

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடவுள்துணை.

நடராஜபத்து.

மண்ணாதிபூதமொடு விண்ணாதிஅண்டம்நீ மறைநான்கின் அடிமுடியும்நீ, மதியும்நீ ரவியும்நீ புனலும்நீ அனலும்நீ மண்டலமிரண்டேழும்நீ, பெண்ணும்நீ ஆணும்நீபல்லுயிர்க்குயிரும்நீ பிறவும்நீ ஒருவனீயே, பேதாதிபேதம்நீபாதாதிகேசம்நீ பெற்றதாய் தந்தைநீயே, பொன்னும்நீ பொருளும்நீ யிருளும்நீஒளியும்நீ போதிக்கவந்தகுருநீ, புகழொணாகிரகங்களொன்பதும்நீயிந்த புவனங்கள் பெற்றவனும்நீ, எண்ணரியஜீவகோடிகளீன்றவப்பனே என்குறைகளார்க்குரைப்பேன், ஈசனேசிவகாமிநேசனே யெனையீன்றதில்லைவாழ்நடராஜனே. க

மானாடமழுவாட மதிபாடபுனலாட மங்கைசிவகாமியாட, மாலாடநூலாட மறையாடதிறையாட மறைதந்தபிரம்மனாட, கோனாட வானுலகுகூட்டமெல்லாமாட குஞ்சரமுகத்தனாட, குண்டலமிரண்டாட தண்டைபுலியுடையாட குழந்தைமுருகேசனாட, ஞானசம்பந்தரொடு யிந்திராதிபதினெட்டுமுனி யட்டபாலகருமாட, நரைதும்பையறுகாட நந்திவாகனமாட நாட்டியப்பெண்களாட, வினையோடஉனைபாடவெனைநாடி யிதுவேளை விருதோடி ஆடிவருவாய், ஈசனேசிவகாமிநேயனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ்நடராஜனே. உ

கடலென்றபுவிமீதில் அலையென்ற வுருக்கொண்டு கனவென்ற வாழ்வைநம்பி, காற்றென்றமூவாசை மாருதச்சுழலிலே கட்டுண்டு நித்தநித்தம், உடலென்றகும்பிக்கு உணவென்றயிரைதேடி ஓயாமலிரவுபகலும், உண்டுண்டுறங்குவதை கண்டதேயல்லாது ஒருபயனடைந்திலேனே, தடமென்றமிடிகரையில் பந்தபாசங்களெனும் தாபரம்பின்னவிட்டு, தாயென்றுசேயென்று நீயென்றுநானென்று தமியேனையிவ்வண்ணமாய். இடையென்று கடைநின்று யேனென்றுகேளாதிருப்பதுன்னழகாகுமோ, ஈசனேசிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. ங

பம்புசூனியமல்ல வைப்பல்லமாரணந் தம்பனம்வசியமல்ல, பாதாளவஞ்சனம் பரகாயபிரவேச மதுவல்லஜாலமல்ல, அம்புகுண்டுகள்விலகமொழியுமந்திரமல்ல ஆகாயகுளிகையல்ல, அன்போடு செய்கின்ற வாதமோடிகளல்ல அரியமோகனமுமல்ல, கும்பமுனி மச்ச

முனிசட்டமுனி பிரம்மரிஷிகொங்கணர் புலிப்பாணியும், கோரக்கர் வள்ளுவர் போகமுனியிவரெலாங்கூடி நிம்வயித்தியமல்ல, எமமனதுண்ணடிவிட்டு நீங்காதுநில்லைநிற்க வேதளவுபுகலவருவாய், ஈசனேசிவகாமிநேசனே யெனையின்றதில்லைவாழ் நடராஜனே ௪

தொந்துவந்தேதனென்று ஆயிரஞ்சொல்லியும் செவியென்ன மந்தமுண்டோ, நட்பநெறியறியாத பிள்ளையைப்பெற்றபின் நோக்காததகர்ந்தையுண்டோ, சந்ததமுந்தஞ்சமென் றடியைப்பிடித்தபின் தளராதநெஞ்சமுண்டோ, தந்திமுகனறுமுகன் இருபிள்ளை யில்லையோ தந்தைநீமலடுதானோ, விந்தையுஞ்ஜாலமும் உன்னிடமிருக்குதே வினையொன்றுமறிகிலேனே, வேதமுஞ்சாஸ்திரமும் உன்னையேபுகழுதே வேடிக்கையிதுவல்லவோ, யிச்சபுகிறோமு மேனளித்தாய் சொல்லுமினியுன்னைவிடுவதில்லை, ஈசனேசிவகாமி நேசனேயெனையின்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே ௫

வழிகண்டுவுன்னடியை துதியாதபோதிலும் வாஞ்சையில்லாதபோதும், வாலாயமாய்க்கோயில் சுற்றாதபோதிலும் வஞ்சமேசெய்தபோதும், மொழியெகனை மொகனையில்லாமலே பாடினும் மூர்க்கனென்முகடாகிலும், மோசமேசெய்யினும் தேசமேகவரினும்முழுகாமியேயாகினும், பழியெனக்கல்லவே தாய்தந்தைக்கல்லவோ பார்த்தவர்கள்சொல்வார்களோ பாரறியவுன்னைவிக்கிபாதியுடலிந்தநீ பாலனைக்கார்க்கொணாதோ, யெழிலபெரிய அண்டங்களடுக்காயமைத்தநீ யென்குறைகள்தீர்த்தல்பெரிதோ, ஈசனேசிவகாமிநேசனே யெனையின்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. ௬

அன்னைதந்தைதனென்னை ஈன்றதற்கழுவனோ அறிவிலாதற்கழுவனோ, அல்லாமல்நான்முகன் தன்னையேநோவனோ ஆசைமூன்றுக்கழுவனோ, முன்பிறப்பென்னவினை செய்ததென்றழுவனோ மூடமதிவுக்கழுவனோ, முன்னிலென்வினைவந்து மூளுமென்றழுவனோ முத்திவருமென் றுணர்வனோ, தன்னைநொந்தழுவனோ உன்னைநொந்தழுவனோ தலமென்னவென்றழுவனோ, தையலர்க்கழுவனோ மெய்வளர்க்கழுவனோ தரித்திரதிசைக்கழுவனோ, இன்னமென்னப்பிறவிவருமோவென்றழுவனோ யெல்லாமுரைக்கவருவாய், ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையின்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. ௭

காயாமுன்மாமீது பூபிஞ்சறுத்தனோ கன்னியர்கள்பழிகொண்டனோ, கடனென்றுபொருள்பறித்தே வயிரெரித்தனோ கிளைவழியில் முள்ளிட்டனோ, தாயாருடன்பிறவிக் கென்னவினைசெய்தனோ தந்

தபோநளிலையென்றனே, தானென்றுகெர்வித்து கொலைகளவுசெய்தனே தபசிகளையேசினேனே, வாயாரபொய்சொல்லி வீண்பொருள்பறித்தனே வாணரைப்பழித்திட்டேனே, வடவுபோலேபிறரைசேர்க்காதடித்தனே வந்தபின்யென்செய்தனே, யீயாதலோபியென்றே பெயரெடுத்தனே யெல்லாம்பொருத்தாளுவாய் ஈசனேசிவகாமிநேசனே யெனையீன்றதில்லைவாழ் நடராஜனே. ௮

தாயாரிருந்தென்ன தந்தையுமிருந்தென்ன தன்பிறவியுறவுகோடி, த[illegible]லை குளித்தென்ன கனபெயரெடுத்தென்ன காரணியையாண்டுமென்ன, சேயர்களிருந்தென்ன குருவாய்த்திரிந்தென்ன சிஷர்களிருந்துமென்ன, சித்துபலகற்றென்ன நித்தமும்விரதங்கள்செய்தென்ன நதிகளெல்லாம், ஓயாதுமூழ்கினும் என்னபலன் எமனோலைஒன்றைதண்டுத்தடிக்க, உதவுமோயிதுவெலாம் சற்றைஉறவென்றுதான் உன்னிருபதம்பிடித்தேன், யார்மீதுஉன் மனமிருந்தாலுடன்கடைக்கண்பார்வையதுபோதுமே, ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்றதில்லைவாழ்நடராஜனே. ௯

இன்னமுஞ்சொல்லவோ உன்மனங்கல்லோ இரும்போ பெரும்பாறையோ, இருசெவியுமந்தமோ கேளாதஅந்தமோ இதுவுனக்கழகுதானே, யென்னன்னைமோகமோ யிதுவென்னசாபமோ யிதுவேவுன்செய்கைதானே, யிருபிள்ளைதாபமோ யார்மீதுகோபமோ ஆனாலும்நான்விடுவனே, உன்னைவிட்டெங்குசென்றாலும் விழலாவனேன் உனையடுத்தாங் கெடுவனே, ஓகோவிதின்குற்றமென்குற்றமொன்றுமிலையுற்றுபார்பெற்றவையா, என்குற்றமாயினும் உன்குற்றமாயினும்யினியருளளிக்கநினைவாய், ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்றதில்லைவாழ்நடராஜனே. ௰

சனிராகுகேதுபுதன் சுக்கிரன்செவ்வாய் குருச்சந்திரன் சூரியனிவரை, சற்றெனக்குள்ளாக்கி ராசிபனிரெண்டையுஞ் சமமாய்நிறுத்தியுடனே, பனியொத்தநட்சத்திரங்களிருபத்தேழும் பக்குவப்படுத்தியின்னல், பகர்கின்றகரணங்கள் பதினொன்றையும்வெட்டி பலணையும்அரட்டியென்முன், கனிபோலவேபேசி கெடுநினைநினைக்கின்ற கசடர்களையுங்கசக்கி, கர்த்தனின்தொண்டராம் தொண்டர்க்குத்தொண்டரின்தொண்டர்கள் தொழும்பனாக்கி, இனியவள மறவுசிறுமணவைமுனிசாமி யெனையாள்வதினியுன்கடன்காண், ஈசனேசிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ்நடராஜனே. ௰௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கடவுள் துணை.

கண்டசத்தி

—————(*)—————

விருத்தம்.

பணைத்தேசடியாரிருந்தார் உலகமீதில்
பாவிதிரி யோதிரனும் பாட்டனாரும்
குணமான திரோணனவர் கருணைக்குரி
கூரியமேயார் நேத்ரரசன் சகுனிசல்லி
பிணமானூர் அர்ச்சுனன்கை அம்பினாலே
பெண்மூரும் பணங்காசும் பிறகேபோச்சா
பணமான வாழ்வுபொருள் அடிமாடும்
மாய்கையடா பொம்மலாட்டம் மதித்துபோமே.

ஆலித்தெழுந்து அபிராமகம்மீது அணைக்கலுற்றார்
பாலிக்கும்போது பெண்செய்துவன் பஞ்சபாணனைப்பு
தாலிக்குமேபழச் சட்டுமேகனித்தெகாண்ணூத்தாரடி தழும்புபட
கூலிக்குமேவெட்டும் பெருமானிரவி குலோத்துங்கனே.

காண்டத்தெதானிக் கஞ்சியமான்பழுக கந்துவிலே
திரண்ட வெள்ளத்தின் பிணமீது சென்றனள் சேர்க்கவனே
அரண்டஇன்பம்கொடு மீளத்தருபற்றி அங்கொலுசால்
குறண்டகன்னத்தி லுதைத்தனள்காணக் குலோத்துங்கனே.

கடிபலர்பக்குகொண்டு கணவனுங்கெதிரைக் காய்ந்த அவள்
இடியெனச்சோர்ந்துவிழ்ந்தாள்பெண முலைக்கொடியனல்லாள் அவள்
முடியத்துமுடவன்கையால் அரசன்முன்பதாய் சுத்திகொண்டு அவள்
அடிபடக்கண்டதல்லஇதி அம்பலத்தகிசயந்தான்.

வாரிடைபிடிங்கிமுட்டி வளறிளங்கொங்கைநகல்லாள்
நீர்விழிகண்கள்சோர நேரிழைபெறித்துச்சென்றுஅவள்
மார்தனை தன்னைப்பற்றி மற்றவனடியுப்பட்டு
ஆர்பேனாதழுவிக்கொண்டாள் இதுஅம்பலத்தகிசயந்தான்.

சம்பக்குறைட்டி கனகளிளக்கெரிய
செய்பொன அழகின்மேல சோரமாக இந்த

புல்லூறல்வாரி புணைக்சல்புணைக்கனளே
கல்லூருள செம்புருள முத்துருளக்கண்டு
சொன்னசொற்கேளாவெந்தன் றுடியிடைமடையாள்கையில் இந்த
மன்னவன்கழுத்தறுக்க மனமதுதுணிந்துவிட்டாள்
தென்னிலைவேலனோரா திருத்தணிமலையில்வாழும்
அண்ணலும்நேரும்வந்து யென்அரசனையெழுப்பிடோ.

ஜாதிமார்க்கந்தவிழ்ந்தவனுதவனின்றதாழ்வினைதனக்கழுவனே, நடம்பெரியமைந்தனைத் தனியவைத்தேவேந்தன் தலைகொய்தற்கேனழுவனே, ஆதினாள்தாவிதந் தாரியன்றனைக்கொன்ற அறவனுக்கேனழுவனே, அக்கானகப்புகுந்து மறுமன்னர் ஊர்வேசியாயானதற்கேனழுவனே, வேதநூல்முறையிலா மைந்தனைத்தழுவியேவெந்தணலுக்குனழுவனே, வெள்ளம்பிறந்துமே தள்ளாடிஇடையரிடம்விட்டதற்கேனழுவனே, நீதியாயுலகத்தைஒருகுடையிலாள்கின்றநீதிமகாராஜபோஜனே, இப்பணிண்ணயமாய் விர்க்கவந்த விலைமோர்தனக்கழுவனே.

அன்றுநான் அன்னையுந் தந்தையுங்கூடியே அனுபவிப்பதுஞ்சஞ்சலம், அவ்வாறெஜலத்துளி தறிப்பதுஞ்சஞ்சலந் தறித்துப்பின் ஆளானதுஞ்சஞ்சலம், பெண்ணையும்மண்ணையும் விரும்புவதுஞ்சஞ்சலம் பெண்டிலாதிருப்பதுஞ்சஞ்சலம், பெற்றமகனில்லாதிரிப்பதுஞ்சஞ்சலம் பெற்றபின்புசஞ்சலம், எண்ணறிய திரவியந்தேடியுஞ்சஞ்சலம் தேடாதிருப்பதுஞ்சஞ்சலம், யென்றுநான்சஞ்சலம் ஒழிந்துயான்உன் திருவடிக்காளாவனே, விண்ணவர்தொழுங் கருணை வள்ளிதெய்வானையுடன் வாழுமயிலேறியே வரவேண்டுமெந்தனருகே.

தெலுங்கருழிசென்று தமிழ்பாடினால்மாறு, அரவம்தெலியதூப்பிச்சிவாடாஎன்பாரும், தேவுசெப்பேதிகிததேலோரள்வேசிதிப்பினட்டுன்னதிசெப்ப ஒத்தோஎன்பாரும், அலங்கொடுதலுக்கர்தாம் அரிவில் அர்ச்சானை துமாரிபாஞ்சோதென்பாரும் துலங்கும்கன்னடர்கதாம் குங்குமத்தோதுமதுசெளிதல்லவோ; ஒந்துகாசாருசொட்டாருசுன்னிகோ ஒவென்பாரும், நிலையானபுரியாளும் இங்கிலீஷ்காரரும் டமிள்னோகோவென்பாரும், இவலொலாமஇத்தமிதகுறியளுவரோ சொல்லுமென் அற்புதநடராஜனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.